

К....

НАШ THANKSGIVING

Коли ціла Канада складала подяку за урожай і щасливий рік, то і ми почували в сердцах того самого дня певну відчіність. За урожай мало хто з наших земляків дякував, бо нашим фармерам все одно, чи рік добрий, чи злив: вони все однаково толі і задовжені, тобі нічого було радуватись. Зате могли ми дякувати за наші спеціальністі, яких не знають ні Англійці, ні Французи ні жадна інша нація Канади.

Ми могли дякувати за незвичайну опіку, якою оточили нас в сім році лібералі і оренджмени, як ще ніколи. За їх велике спаране, аби ми мали добрих учителів і аби завдяки щирій праці піонерів культури всі нації діти стали „добрими канадськими”, т. з. наповнені на своїх батьків і свою мову та говорили тільки свою культурну націю, а через те зрівналися під зглідом культури з сею рахою, або раліше в ній втонули і націонализію свою кровлю дикунів та забезпечили перед вимертем.

Могли дякувати, що п. Флечер позвільняв без наложень карі в Едмонтоні всі нації діти від обов'язку ходження до школи, відстунаючи від засади лібералів: „A school for every child, and every child at school” — роблячи сим уступку гостям канадським, Українцям, і даючи новий доказ своєї прихильності і симпатії до „галішнів”.

Могли дякувати, що Сініяр доставив нам в сім році більше земляків, чим цілі два останні десятиліття, так, що вони загатили собою всі вулиці міст і завдали безробітії могли нас заставляти своїми цікавими новостями зі старого краю.

Могли дякувати, що Фрі Прес була ласкова отворити для наших вченіх і великих діячів свої шкільти аби вони могли інформувати ширший англійський загал про наші справи. До того степені толерантності Фрі Прес ніколи перед тим не посувалася. — Тай могли дякувати, що діждались вкінци таких великих заслужених мужів, що старались отворити очі Англійців на наші культурні змагання.

Могли дякувати, що вдалось нам вкінци намовити одного з найбільше заслужених патріотів, Павла Крату, аби був ласка потрудити ся і для других провінцій Канади і піти покадити своїм неоднінім „Бадилом” трохи і на заході; а ми тимчасом вдоволимо ся кадженем його підячих, Макарія і Музкова.

Могли дякувати, що „товарини” вкінци змогли упорядкувати ся з рахунками фонду Січинського і вдоволити нашу — вирочім несправдану цікавість тай переконати нас, що

вони таки вислали п'ятдесят зібраного гроша куди було треба.

Могли дякувати, що „Укр. Голос” вкінци прийшов до розуму і дав себе переконати, що епікот Будка не накидав нашому народові Французів та що вони не раз „malum necessarium” (конечним злом) з огляду на недостачу наших съящеників. (Чит. ч. 43 „Укр. Голосу”).

Могли дякувати, що після довгих нарад над заснованем „Просвіти”, на яких уложенено навіть програму видавання книжок і замовлено в канадських авторів після сотні рукописей, остаточно приступлено до зреалізовання цього діда, бо один з них, що підняв думку основания „Просвіти”, і взяв на себе обов'язок переведення єї в чин, зважився по трох місяцях надуми відкликнутись до громадянства з запитанням, чи не добре було б подумати про „просвіту”. (Див. „Укр. Голос”, загад. ч.).

Могли дякувати, що у Вінниці аж п'ять наших мітингів протягом цілого року (на загальне число 365) відбувалося без бійків і без інформації поліції, так що „корт” як собі кривував.

І. т. д. І. т. д.

Хиба ще мало приводів до подяки?

ВСЯЧИНА.**Як великі пани кажуть собі платити.**

В Англії є 202 особи, які річна у троїнах пенсія рахуючи в австрійських троїнах виносить більше як 150,000 корон. Сі 202 особи беруть разом 39,696,000 корон, себто пересічний доход кожного з них виносить 183,000 корон. Дальше є по над 20 осіб з річною пенсією понад 200,000 корон, а річні побори ріжних директорів земельних і корабельних товариств виносить від 120,000 до 250,000 корон.

Англійські міністри беруть річно по 120,000 корон, але ще більш пенсії беруть деякі урядники. І так лорд канцлер бере річно 240,000 корон, а генеральний прокуратор держави мусить „вдоволіті ся” скромні пенсією в квоті 161,000 кор.; генеральний адвокат має тільки 144 тисяч корон.

Найвищу державну пенсію в Англії бере лорд-намісник Ірландії, який за

свою не дуже зрештою тижжу працю бере самотільки пенсії 480,000 корон річно, не вчислючи судинних додатків і доходів.

Також англійські генерали не можуть жалувати ся на визнані платні. Начальний вождь англійської армії бере майже міліон корон річної пенсії, а оба маршалки армії одержують річно по 600,000 корон. З того видно, що

як в інших краях, так і в Англії, кажуть собі великі пани добре платити за свою „тіжку” працю.

Як в давнині хоронилися перед градом.

В половині XVIII столі-

тя заведено в Сіриї стріляні ві нарочно в тій цілі зброях гармат до гравів хмар, котре як „долі в успінні” розповілося з часом в північній Італії, іменно в Лімбарді, і в південної Франції, а з часом показалося, що ємілі розслідування визначними природознавцями, звичайно уявюють. Нині залишилося се зовсім. Як повістє град, наука ще досі не виснага. Догадують ся лише, що значну рою відгравася в тім безперечно атмосферична електричність, котра побічно тигою причиняє до збільшення сил від граду бео землю можна зменшити рівноваженем воздушної електричності з електричністю землі. Також у Франції, де град спричиняє що року великі, кількасот мільйонів шкоди, коли понехано згадане стріляні до хмар, завизався окремий комітет, котрий виступає до борьби з градом при помочі відправления воздушної електричності до землі окремими дуже скоро ділаючими кундукторами. З кілька тищів помічень здається, що цей новий спосіб охорони перед градом є успішний, так що навіть Французькі власти з уряду поручили його населенню.

Остаточно сказав про вартість того способу борбі з градом можна буде висловити ся аж по довшій часі, бо і стріляні до хмар уважалося діяльністю успіннім середником, а працівнику виявилось, що була се лише уява. На всякий випадок можна однак надіяти ся, що коли удається найти спосіб на охорону від удару громів, так само найде ся спосіб на охорону перед градовими шкодами, не лише при помочі обезпечення.

Вартість одного пташого гнізда.

Яку вартість посада одно пташаче гнізда, чи лінине сказавши, пташа родина, яка складається з двох старих птахів і п'яти молодих, — викаже найкраще понизше обчислени:

Одна молоденька пташка на потребу денно меншієльше 50 гусениць або мух для поживи. На день отже потрібно для одного гнізда, себто для п'яти пташок 250 овадів.

Кормлене триває близько 30 днів. На виживлені отже пташок в протягу одного місяця потрібно 7,500 овадів.

Кожда гусениця з'їдає денно тільки листя, кілька сама важить. Нехай з'єсть денно тільки один цвіт, з котрого буває овоч, то в протягу 30 днів знищить 30 овочевих пупчіків; 7500 гусениць знищить 225,000 цвітів всіх овочів.

Хто отже вибере пташата з одного гнізда птахів овадожерних, тим самим спричинить знищене 225 тисяч штук овочів. А хто спричинить ся до збу-

довання одного гнізда, де б сиділи птахи, тобі зникає 225 тисяч штук овочів.

З того отже виходить, що вартість одного гнізда, воробіїв або других овадожерних птахів в така сума, як вартість 225 тисяч штук овочів.

Знаючи про се практичні садівники та огорожники в Англії, Франції та Італії і других країнах, діють про се, щоби мали в своєму господарстві як найбільше овадожерних птахів і в тій цілі в своїх садах та городах роблять умисно штучні гнізда, в яких-би плодили ся птахи.

Пси будуть служити при артилерії.

Важе відомо, що псовими послугуються ся відомі де тільки се є можливим. Псі пр. суть досконалими „поліційними агентами”, які висліднюють злочинців; уживають псаїв також при війську для вислідження неприятеля, псі відшукують ранених на побоєвиці і подають їх піцерії поміч і в дуже багато інших галузях сягають в великий потреби чоловікови. — Тепер саме роблять ся старання, щоби псаїв уживати місто коней при артилерії. Військовий заряд в Бельгії пробував недавно запрягти псаїв до малих полівих гармат. З початку вони кидалися, гавкали та не хотіли тягнути але по кількох днів на викили до нового свого „фаху” і тепер сповняють свою службу досить співно. Бельгійське міністерство війн залучує на псаїв до військової служби, іменно при артилерії. — Примінення псаїв місто коней при артилерії, представляє ся дуже користно. Утримання псаїв є далеко дешевше як утримання коней; они суть дуже витривали; дуже мала скількість поживи привертає їх і сила та усуває умучене; на віддалі 300 кроків стають уже для неприятеля невидимими, зносить морози, дуже легко діють ся перепровадити з місця на місце.

Як бачимо, все промовляє за тим, щоби псаїв „асенітерувати” до артилерії; — коби ще міністерство війн привчило псаїв, та уживало їх цілком до воєн, замість людів, то ще було краще.

Міжнародна злодійська бандя.

Сенсаційна крадіжка першого нашинінника, якої доконано в липні цього року, на початку між Парижем та Лондоном, звернула увагу власті на міжнародну пташку злодіїв, яка займає ся головно крадежками дорогоцінності. Злодіїв є дуже велике число і мешкають вони в одній дільниці Лондону, яка носить назву Гвайт-чепел. В склепах тієї дільниці міста можна дістати найріжнородніші і дуже цінні товари, які походять вони переважно з крадежей. Купці купують їх товари від злодіїв і

продажають їх після сїїм клієнтам.

В сїї дільниці є мешканців злодіїв разом з своїми жінками і дітьми там укладають пляни крадежий.

Члени міжнародної злодійської пташки „працюють” по цілій Європі, а головно в Франції, Швейцарії, Італії, Гішпанії та Росії. Англійська поліція засіє їх „вандрівними континентальними злодіями”.

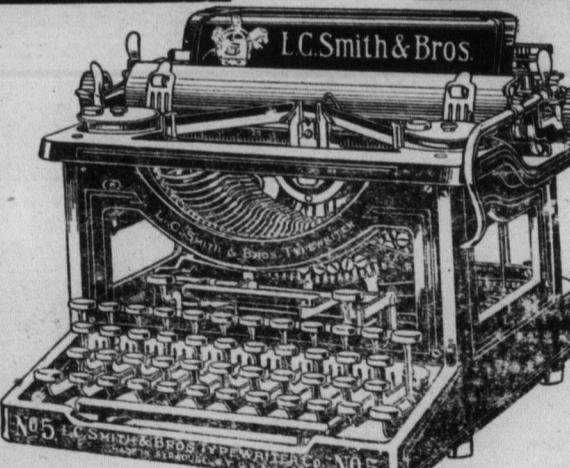
Коли пр. доконують якої великої крадежі пр. у Швейцарії, хоронять ся сяйве до Лінглі і в дільниці Гвайт-чепел, в Лондоні, нахоляють безпечно для себе криївку. Украдені дорогоцінності продають звичайно в Брюкселі або Амстердамі.

Вислідіть їх дуже тяжко. В Лондоні, як відомо, псаїв „мелільдункового права”, легко отже східити під фальшивим іменем і зрубити ся в сім-мільйоні людським морю. Помимо цього однак, удається від часу англійським поліційним агентам арештувати деяких членів цієї банди. — Богато злодіїв, які вже доборали ся на крадежі великого майна, опускають убогу злодійську дільницю Гвайт-чепел і переносять ся в ті частини Лондона, де менші люди. Їх діти чисто літають дуже добре виховані і навіть не зна-

ють про „фаї“ своїх батьків.

Смерть найстаршого лікаря в Англії.

У Літлі Бурстеді Ессекс, номер найстарший лікар і мировий суддя Англії, др. Едгар Іонес в 102 році життя. Як він справив 100 літні роковини уродин, прислав з Індії король Едуард телеграму з жалюгами. В інтервю, яке він тоді мав з репортером однією часописи, дав др. Іонес таєму раду: „Коли хочете жити 100 літ так не куріть, не пийте алкоголь, вживайте много руку, а поперед всего будьте веселі.” Др. Іонес клав велику вагу на правильне їдання і приписував значчу частину недугового часу неправильній і поспішній їді. Ще до минулого року скідала ся його їда з чаю, хліба з маслом і яєць на сійдані, мяса і ярини на обід та чаю і легуміні на вечеру. В последніх місяцях обмежив він свою дієту до аупні, капі з молоком і сметані. Чукор любив дуже і брав його много до всякої страви. В молодості много подорожував і був ревним змагуном, а ще у вісімдесяті році життя спинав ся на стрімкі гори.

L. C. SMITH & BROS.**машина до писання.****ДОВГОТРЕВАЛА****ЗНАМЕНИТА**

найкраща в світі машина до писання.